

[Jørgen Jørgensen.]

Kornimport, som der maatte foretages noget for at begrænse.

Fra konservativ Side henviste man til det Middel, som man altid fra den Side har at henvise til: at standse Importen. At standse Importen vilde betyde en Prisstigning, fordi det Korn, der fandtes her i Landet, saa vilde blive holdt tilbage i Forventning om, at Priserne vilde stige. En Standning af Importen vilde kun medføre, at man sikrede Importørerne en betydelig Fortjeneste, som Landbruget maatte betale. Vi har ved denne som ved andre Lejligheder vendt os imod at gaa den Vej. Vi har ment, at skal vi foretage os noget for at sikre stabile Priser paa Hjemmemarkedet for Korn, saa maa det foretages paa samme Maade som ved den sidste Kornordning, at den Afgift, der paalægges indført Korn, kommer de Folk til gode, der køber dette Korn.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller glædede sig over, at konservative Synspunkter fik Lov til at raade saa stærkt paa dette Omraade, og hoverede over, at vi i Frihandelslandet Danmark nu var gaaet ind paa konservative Toldbeskyttelsesmetoder. Jeg troede ellers, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller lod sin Partifælle, det ærede Medlem Hr. Ulrich, om den Slags Ting. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller plejer at holde sig nærmere Virkeligheden. Det ærede Medlem ved jo meget vel, og vil til enhver Tid indrømme, at Forholdene i Dag er helt anderledes, end saa længe vi havde fri Produktion af Flæsk. Saa længe det stod enhver Landmand frit for, om han vilde sælge sit Korn, eller han vilde omsætte det i Flæskeproduktionen, var der ikke Grundlag for en Kornordning. Det kom først den Dag, Flæskeproduktionen blev reguleret og visse Grupper af Landmænd fik en Fortrinsstilling. Da meldte Kravet om en Kornordning sig med saglig Styrke, men heller ikke før. Hvis vi i Dag havde fri Produktion af Flæsk, var der ingen saglig Begrundelse for en Kornordning. Det ærede Medlems Udtalelser viser kun, at Det konservative Parti kræver Toldbeskyttelse baade i Tide og Utide, baade naar der er fri Produktion her i Landet, og naar der er bunden Produktion, saaledes som det nu er Tilfældet. Fremfor

at være et Bevis paa Forudseenhed er det netop Bevis paa, at dette Parti kan kun gaa paa een bestemt Linie uden Hensyn til, hvordan Forholdene i Virkeligheden er.

Nu er Korn jo ikke en Vare, der indføres mere af, end der er Brug for, naar Forholdene er normale. Det er ikke med Kornet som med andre Varer, at man ved at gøre Kornpriserne her i Landet højere, kan begrænse Brugen af Korn, i hvert Fald ikke i en Grad, saa det betyder noget som helst. Derfor maa man ved Gennemførelse af en Ordning paa dette Omraade tilstræbe, at vi faar en saa regelmæssig Import som muligt, saa de Udgifter, der skal til til Kornimporten, fordeles saa ligeligt Aaret rundt, som nu engang muligt. Det tror jeg, at alle kan være interesseret i, og naar denne Ordning gennemføres, vil der blive Ro om Kornpriserne, og saa vil Importen paa dette Felt foregaa ganske normalt Aaret igennem.

Jeg anser det for at være meget tilfredsstillende, at de fire store Partier nu paa dette Omraade, som nationaløkonomisk og set ud fra Landets samlede økonomiske Synspunkt vel ikke betyder saa forfærdelig meget, men som med Hensyn til Fordelingen inden for Landbruget har overordentlig stor Betydning, har fundet hinanden i Løsningen af denne Opgave, med fuld Tilslutning fra de to Landbrugsorganisationer, der har deltaget i Arbejdet i Landbokommissionen. Jeg haaber, at der dergennem maa være skaffet Ro om dette Problem, saa der bedre vil være Mulighed for at tage andre vigtige Spørgsmaal, som Landbruget i Øjeblikket er stærkt interesseret i, op til Drøftelse.

En Kornpris paa 12—13 Kr. dækker nogenlunde Omkostningerne ved at dyrke Korn, især naar det tages i Betragtning, at vi har en særdeles god Høst. Paa den anden Side maa det siges, at en Kornpris paa denne Højde er fuldt forsvarlig over for dem, der skal købe dette Korn, naar de gennem Kornpuljen er sikret til enhver Tid at kunne faa yderlagt den øgede Udgift, der følger af Indkøb af Korn, og det tror jeg de maa siges at være ved den Ordning, der her er foreslaaet. De 16 Mill. Kr. i Kornfonden, som er garanteret, sikrer ethvert Brug under 15 000 Kr.s Jordværdi, at det to Gange i det kommende Aar kan faa et Beløb, der svarer til de Omkost-